

ת"פ 51354/02/17 - מדינת ישראל נגד אבירן בן חמו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 51354-02-17 מדינת ישראל נ' בן חמו(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבירן בן חמו

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) וכן החזקת כלים, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 8.2.17 החזיק הנאשם בתוך ארון מחוץ לדלת הדירה בה התגורר עם בני משפחתו, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 27.98 גרם נטו, כשחלק מהכמות מחולק ל-21 אריזות (להלן-התיק העיקרי).

הנאשם צירף תיק נוסף (פל"א 412302/2016) שעניינו החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 3.1982 גרם נטו, המחולק ל-4 אריזות, וזאת שלא לצריכתו העצמית (להלן- התיק המצורף). בשל התיק המצורף, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכתו העצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) לפקודת הסמים.

2. להשלמת התמונה יצוין כי בתחילה כפר הנאשם בתיק העיקרי, אך טרם תחילת שמיעת הראיות, חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום ואף ביקש, כאמור, לצרף תיק נוסף. עוד אציין כי בין לבין, הוגש נגד הנאשם כתב אישום נוסף וביום 15.5.18 הוא הורשע בו במסגרת הסדר טיעון ונידון לשנת מאסר.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום וציין כי הערך המוגן שנפגע בשל מעשי הנאשם הוא שמירה על בטחון הציבור מפני נגעי הסמים. כן נטען כי עבירה זו מסבה נזקים חמורים לציבור וזאת בשים לב לסוג הסם והכמויות הגדולות שהחזיק הנאשם. ב"כ המאשימה הגיש את גיליונות הרישום הפלילי והתעבורתי של הנאשם (ע/1 ו-ע/2) מהם עולה כי לחובתו הרשעה אחת קודמת לאירועים מושא כתבי האישום שלפנינו, וכיום הוא נושא עונש מאסר בפועל בגין עבירה שבוצעה לאחר האירועים מושא כתבי האישום שלפנינו (גזר הדין וכתב האישום הוגשו וסומנו ע/2).

ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי מדובר בעבירות שבוצעו בשני מועדים שונים ובהפרש של חודשים בודדים האחד מהשני ולפיכך ביקשה המאשימה לקבוע שני מתחמים נפרדים, באופן שישקף את עקרון הגמול. המאשימה טענה למתחם שנע בין 18 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר ביחס לתיק העיקרי, ובתיק המצורף, עתרה למתחם הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר. נטען כי המתחם הכולל לשני כתבי האישום צריך לנוע בין 24 חודשי מאסר בפועל ועד 48 חודשי מאסר בפועל ואעיר כבר עתה כי עמדה זו הייתה בלתי מובנת (כפי שהערתי בעת הדיון) שהרי כאשר נקבעים מספר מתחמים, אין לבצע "שקלול מתחמים", אלא לכל היותר ניתן להורות על עונש כולל (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

לשיטת המאשימה, לאור ריבוי העבירות וסמיכות הזמנים ביניהם, יש צורך בהרתעת היחיד ונטען כי מאחר ולא התבקש תסקיר שירות המבחן חסרים נתונים על אודות הנאשם. בסיכומי של דבר, עתרה המאשימה להשית עונש מאסר במרכז של "המתחם המשוקלל" (שכאמור אינו נתון אמיתי, אלא מדובר בשני מתחמים שונים), היינו 36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאופן הנשיאה בעונש, ביחס לעונש המאסר בו נושא הנאשם כיום, ביקשה המאשימה כי שישה חודשים יחפפו לעונש המאסר בו נושא אותו מרצה כיום הנאשם, והיתרה תצטבר. כן התבקש מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון.

4. ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לכך שהודה בעבירות המיוחסות לו וקיבל אחריות על מעשיו ונטען כי ברצונו "לפתוח פרק חדש בחייו". כן נטען כי הנאשם שהה במעצר משך 51 יום (בשני התיקים) ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים תקופה ארוכה. ביחס למתחם העונש ההולם בתיק העיקרי נטען כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר, ואילו ביחס לתיק המצורף הוצע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל. בסיכומי של דבר ביקשה ההגנה להטיל עונש מאסר שלא יעלה על 8 חודשים, וזאת בחופף לעונש המאסר בו נושא כיום הנאשם. כן ביקשה ההגנה להימנע מהטלת קנס, כמו גם מפסילת רישיון.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, סיפר כי הוא משמש כאסיר תומך וביקש לתקן דרכיו ולאפשר לו לעבור תהליך שיקום.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את

העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג' (א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ג' לחוק העונשין.

שני הצדדים ביקשו לקבוע מתחמים נפרדים ואכן ברי שמדובר בשני אירועים נפרדים מבחינת סמיכות הזמנים והמקום וכי לא קיים קשר הדוק וברור בין שני האירועים, חרף העובדה שמדובר בשני המקרים בעבירות סמים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.15); ע"פ 5643/14 אחמד עיסא ואח' נ' מדינת ישראל (23.6.15); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.15)).

עם זאת אומר כבר עתה כי בכוונתי לקבוע עונש כולל אחד ביחס לכל העבירות בהן הורשע הנאשם, שכן ענישה נפרדת בגין כל אירוע, נראית בעיני מלאכותית בנסיבות העניין, ואילו עונש כולל ישקף נכונה יותר את נסיבות העניין הכוללות (סעיף 40ג' (ב) לחוק העונשין).

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לשימוש עצמי בלבד, ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים העקיפים והישירים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט מעבירות הסמים (ראה: ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.05); ע"פ 4484/05 שגב נ' מדינת ישראל (8.8.2006); ע"פ 10228/05 רובאעי נ' מדינת ישראל (26.6.2006); ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.13); רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.13)).

8. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** מדובר באחד הסמים הקשים, אשר השפעותיו הרסניות (ראו: ע"פ 4008/11 גוארדיה נ' מדינת ישראל (6.3.12); ת"פ 15357-08-11 מדינת ישראל נ' אברג'ל (23.5.12)). כמות הסם שהחזיק הנאשם בתיק העיקרי היא משמעותית (כ-28 ג') וכמחציתה חולקה ל-21 אריזות שונות. כן, נמצאו בדירתו שלושה משקלים דיגיטליים, המשמשים לשקילת סמים ועל כך נאמר כי "אין צורך בניחוש יתר כדי להניח כי הקוקאין שנתפס ולצדו שקיות הוכן למטרות מסחריות, להרעיל את הזולת, וזו גישת המחוקק בדברו בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, אשר העונש המירבי עליה הושווה לשל סחר" (ע"פ 6277/14 אברהם משלטי נגד מדינת ישראל (2.2.15)). הנאשם הודה בשני התיקים כי מדובר בהחזקה שלא לשימוש עצמי בלבד ומכאן שהנזק שצפוי להיגרם מביצוע העבירה גדול אף הוא.

9. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה ביחס לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, בכמות, ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר וכיוצב). לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

ביחס לתיק העיקרי

רע"פ 894/16 **שלום פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.16) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.05 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור מצאה את המתחם שנקבע בבית משפט השלום (15 חודשי מאסר ועד-36 חודשי מאסר) כמשקף נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת, ובית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש ראוי ומאוזן; ע"פ 5374/12 **שלמה אברג'יל נגד מדינת ישראל** (9.1.13) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 43 גרם, שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-36 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה ובית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה; ע"פ 6277/14 **אברהם משלטי נגד מדינת ישראל** (2.2.15) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 51.36 גרם, שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 שנות מאסר ועד 5 שנות מאסר, ולאור עבר פלילי מכביד ושיקולים נוספים נגזרו על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי, כך שסה"כ הוטלו על הנאשם 5 שנות מאסר. הערעור לבית המשפט העליון נדחה, תוך שנקבע כי "המתחם שנקבע והעונש אינם חמורים יתר על המידה"; רע"פ 5354/12 **עופר קובר נ' מדינת ישראל** (12.7.12), בו נידון נאשם שהחזיק כ-38 גרם סם מסוג קוקאין ל-14 חודשי מאסר חרף הליך שיקומי מוצלח. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר וכאמור חרג משיקולי שיקום לכדי עונש מאסר בן 14 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו וכך גם בית המשפט העליון; עפ"ג 7474-09-17 **מדינת ישראל נ' שנב** (26.2.17) בו הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.37 גרם, ולאור הליך שיקום משמעותי נידון הנאשם ל-6 חודשי עבודות שירות; עפ"ג 4757-09-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (21.3.13) נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 17.2 גרם נטו מחולק ל-6 אריזות ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לתיק המצורף

ת"פ 22160-02-14 **מדינת ישראל נ' מוטי אביקסיס** (11.11.14) בו הורשע נאשם בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 4 גרם ונידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות; עפ"ג 26655-04-14 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (10.9.14) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 5.24 גרם נטו ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל; ת.פ. 46051-06-15 **מדינת ישראל נ' יוסי בג'רנו** (20.9.16) בו נידון נאשם שהחזיק 5 גרם קוקאין שלא לשימוש עצמי ונקבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירה נשוא התיק העיקרי נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא התיק המצורף, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחמי הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק כי לנאשם סיכוי שיקום ממשיים המצדיקים נקיטת הליכי שיקום בעניינו.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בעבירות ואת החרטה כפי שביטא בפני. עוד הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, אשר היה בעת ביצוע העבירות כבן 26 בלבד, את נסיבותיו האישיות כפי שהובאו בפני, וכן את התקופה בה שהה בתנאים המגבילים (עד אשר נעצר בגין תיק אחר בעטיו הוא נושא כיום עונש מאסר). לחומרה, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה בעבירות רכוש וכן הרשעה מאוחרת, בגין עבירות סמים חמורות, ובגינה כאמור, הוא נתון כיום במאסר.

13. **ביחס לשאלת צבירת העונש שיוטל בתיק זה, לעונש בו נושא כיום הנאשם:** כידוע בנושא זה חל הכלל הקבוע בסעיף 45(ב) לחוק העונשין, לפיו באם בית המשפט שגזר אחרון את הדין, נמנע מקביעה, הרי שהנאשם יישא בעונש המאסר הארוך בלבד מבין השניים. בפסיקה נקבע כי מדובר בכלל פרשני בלבד למצבי ברירת מחדל, אשר אינו מבטא עמדה ערכית כלשהי. בעניין זה ראו ע"פ 7907/14 **עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל** (22.2.15) בו צוין כי:

"מדובר בהוראה טכנית-פרשנית-ניטרלית, שנועדה אך למלא את החסר מקום שביט המשפט לא קבע במפורש אם העונשים ירוצו באופן חופף או במצטבר. הוראה זו אינה קובעת עקרון מנחה של חפיפת עונשים ולא הכרעה ערכית לפיה בנסיבות כאלה ראוי לקבוע עונשים באופן חופף"

(ראו גם בג"ץ 423/10 **יגרמן נ' מדינת ישראל** (30.6.10); יורם רבין ויניב ואקי: **דיני עונשין**, כרך ג' 1607 (מהדורה שלישית, 2014)).

14. בעניין זה הבאתי בחשבון כי מדובר בעבירות שבוצעו במסגרת פרשות שונות, במרווחי זמן משמעותיים וכי מדובר בכל אחת מהפרשות בעבירות חמורות הראויות לענישה נפרדת, אשר הוראה על חפיפת העונשים המוטלים בגינם, תאיין את תכלית הענישה, והרי "כידוע, ההחלטה אם לחפוף או לצבור עונשים נטועה בליבם של דיני הענישה ונועדה לאפשר לבית המשפט להתאים עונש למעשה" (ע"פ 8080/12 **מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט** (28.9.16), פסקה 147). עוד אציין כי הגם שבשני התיקים מדובר בעבירות סמים (ומכאן שניתן לומר שקיים קשר ביניהם), אין להתעלם מחומרת העבירות וכן מכך שהעבירות בגינן נושא כיום הנאשם עונש מאסר, היו חמורות במיוחד ולמרות זאת נערך עמו הסדר טיעון מקל יחסית. שיקולים אלו תומכים בצבירת עונשים. עם זאת, הנאשם הוא אדם צעיר הנתון במאסר לראשונה בחייו. יש לאפשר לו פתח תקווה, בדמות חפיפה חלקית בין העונשים. המאשימה הסכימה לחפיפה של שישה חודשים שהם מחצית העונש בתיק בו נושא כיום הנאשם עונש מאסר ומצאתי עתירה זו כראויה המאזנת נכונה את השיקולים השונים.

15. לאור כל האמור לעיל, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר למשך 18 חודשים**, בניכוי תקופות מעצרו: 8.2.17-27.3.17, 20.9.16-22.9.16.

לאור הוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, אני מורה כי הנאשם יישא בשישה חודשים מתוך העונש שהטלתי בחופף לעונש בו הוא נושא, והיתרה תצטבר לו.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו, כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 8,000 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-8 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיד.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל את להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת שהוטלה עליו. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו, או תחליף, על מנת שמניין הפסילה יחל, וזאת בכפוף להוראות סעיף 42(ב) לפקודת התעבורה.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד הצדדים.